

45.

Rozporządzenie Ministra Kolei

z dnia 22 grudnia 1924 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych o zmianach i uzupełnieniach ujednoliconych postanowień dodatkowych do Konwencji międzynarodowej o przewozie towarów kolejami żelaznymi z dnia 14 października 1890 r.

Na mocy art. 4 punktu 9 ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o zakresie działania Ministra Kolei Żelaznych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. № 57, poz. 580) zarządza się co następuje:

§ 1. W ujednoliconych postanowieniach dodatkowych do Konwencji międzynarodowej o przewozie towarów kolejami żelaznymi z dn. 14 października 1890 r. (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 76, poz. 686) wprowadza się zmiany i uzupełnienia następujące:

Ujednoliconie postanowienia dodatkowe 1 i 2 do art. 3 Konwencji międzynarodowej skreśla się i zastępuje nowym ujednoliconym postanowieniem dodatkowym treści następującej:

„Umowy, zawierane między Państwami lub taryfy określają czy i na jakich warunkach przyjmowane są do przewozu w bezpośredniej komunikacji międzynarodowej: złoto i srebro w sztabach, platyna, pieniądze w monetach i banknotach, papiery wartościowe, dokumenty, kamienie drogocenne, perły prawdziwe i klejnoty.

Pozostałe przedmioty, wyrażone w ust. (2) punkt 2 par. 1 postanowień wykonawczych, przyjmowane są do przewozu w komunikacji międzynarodowej za międzynarodowymi listami przewozowymi, na warunkach poniższych, jeżeli niema innych umów, zawartych między Państwami.

1. Przedmioty te należy wymienić w rubryce „nazwa towaru” pod nazwą, przyjętą w postanowieniach wykonawczych lub gdy jej niema, pod nazwą używaną w handlu, z dodaniem słowa „kosztowności” albo ze wskazaniem wartości ich.

2. Przedmioty te przyjmuje się do przewozu tylko jako przesyłki pośpieszne i nie mogą być wysyłane dla pozostawienia na składzie kolei. Powinny być pakowane w beczkach lub w szczelnych, dobrze zamkniętych skrzyniach. Każda sztuka powinna ważyć najmniej 20 kg. lub posiadać przynajmniej 1 metr w jednym z wymiarów.

3. Ubezpieczenie dostawy nie jest dozwolone.

4. Odszkodowanie za tego rodzaju przedmioty, wypłacane w danym wypadku oblicza się według zwyczajnych cen handlowych lub wartości zwykłej i nie może przekraczać 1.000 franków francuskich za 100 kilogramów”.

Ujednoliconie postanowienie dodatkowe 2 do art. 6 Konwencji międzynarodowej zastępuje się poniższymi postanowieniami dodatkowymi 2 i 3:

„2. Jako stacja przeznaczenia winna być wskazana tylko stacja krańcowa, na której kończy się przewóz koleją.

Jeżeli przy przesyłkach, przeznaczonych do niefiskalności, w których jest kilka dworców, należących do

jednego i tego samego zarządu kolei lub do zarządów różnych, stacja przeznaczenia, wymieniona w liście przewozowym, w rubryce „Stacja przeznaczenia” oznaczona jest niedokładnie tak, iż niepodobna określić jej ściśle, wyboru dworca dokonywa koleją żelazną.

3. Jeżeli kolej żelazna przeznaczenia wykazana jest w liście przewozowym w innej rubryce, niż w rubryce do tego przeznaczonej lub służącej do wpisania stacji przeznaczenia, wtedy kolej żelazna nie odpowiada za niezastosowanie się do wskazówek w liście przewozowym.

Jeżeli wskazówka co do kolei przeznaczenia okaże się w sprzeczności ze wzmianką, zamieszczoną w rubryce „Stacja przeznaczenia” listu przewozowego, to wskazówki tej nie uwzględnia się”.

Dotychczasowe postanowienia dodatkowe 3 do 16 do tegoż art. 6 otrzymują numerację 4 do 17.

Ujednoliconie postanowienie dodatkowe 1 do art. 7 Konwencji międzynarodowej skreśla się.

Dotychczasowe postanowienie dodatkowe 2 do tegoż art. 7 oznacza się cyfrą 1 i zastępuje się następującym postanowieniem dodatkowym:

„1. Jeżeli na żądanie nadawcy urzędnicy kolejowi sporządzają list przewozowy lub jeżeli na jego żądanie lub też bez tegoż dokonywują tłumaczenia, wtedy są uważani za działających w imieniu nadawcy. Przepisy kolei nadawczej określają, czy żądanie takie może być uwzględnione”.

Dotychczasowe postanowienia dodatkowe 3 do 7 do tegoż art. 7 otrzymują numerację 2 do 6.

W ujednoliconym postanowieniu dodatkowym 2 do art. 9 Konwencji międzynarodowej między słowem: „zabrudzać”, a słowem: „inne” wstawia się słowa: „lub uszkodzić”, zaś między słowem: „uszkodzenie”, a słowem: „innych” wstawia się słowa: „lub zabrudzenie”.

Następnie dodaje się nowe 4-e ujednoliconie postanowienie dodatkowe o brzmieniu następującym:

„4. Kolej żelazna ma prawo żądać, ażeby małe przesyłki pojedyncze tego samego rodzaju (drobne przedmioty żelazne i t. p.), których przyjmowanie i ładowanie powoduje znacznie większą stratę czasu, były powiązane lub zapakowane, tworząc jednostki o wymiarach większych”.

Dodaje się nowe ujednoliconie postanowienie dodatkowe 1 do art. 10 Konwencji międzynarodowej treści następującej:

„1. Obowiązek dołączania przez nadawcę do listu przewozowego dokumentów celnych, podatkowych, czy policyjnych, rozciąga się również na dokumenty, dotyczące wwozu, wywozu lub tranzytu”.

Dotychczasowe postanowienie dodatkowe 1 do tegoż art. 10 oznacza się cyfrą 2 oraz uzupełnia się po słowach: „Dokumenty celne, podatkowe czy policyjne” słowami: „i wszelkie inne niezbędne dowody towarzyszące przesyłce”.

Dotychczasowe ujednoliconie postanowienia dodatkowe 2 do 7 do tegoż art. 10 otrzymują numerację 3 do 8.

Ujednoliconie postanowienie dodatkowe 5 (dawne 4) do tegoż art. 10 otrzymuje brzmienie następujące:

„5. Jeżeli zlecenie, dane przez nadawcę, przesyłki co do załatwienia formalności celnych, podatkowych, czy policyjnych jest tego rodzaju, że w da-

ym razie nie może być dozwolone lub jest niewykonalne, to kolej postąpi w sposób, który uzna za najkorzystniejszy dla nadawcy, zawiadamiając go o tem”.

Do tegoż art. 10 dodaje się nowe ujednostajnione postanowienie dodatkowe o brzmieniu następującem:

„9. Jeżeli kolej, stosownie do art. 10 ust. 5, obowiązana jest do wykonania formalności celnych i podatkowych na stacji przeznaczenia, czynności te powierzyć może na własną odpowiedzialność komisjonerowi”.

Dodaje się dwa nowe ujednostajnione postanowienia dodatkowe do art. 11 Konwencji międzynarodowej, oznaczone cyframi 1 i 2;

„1. Jeżeli w dniu zawarcia umowy o przewóz (art. 8 K. M.) istnieje taryfa bezpośrednia od stacji nadania do stacji przeznaczenia, przewoźne oblicza się podług tej taryfy bezpośredniej, o ile niema w liście przewozowym odmiennych wskazówek nadawcy co do drogi przewozu i stosowania taryf.

„2. Gdy na żądanie nadawcy lub w braku taryf bezpośrednich pomiędzy stacją nadania i stacją przeznaczenia przewoźne oblicza się oddzielnie za każdy z odcinków drogi przewozu, ustalanie opłat przewozowych na każdym z odcinków, podlegających obliczeniu, dokonywa się na zasadzie taryf, obowiązujących w chwili, kiedy przesyłka przybyła na odnośny odcinek, podlegający obliczeniu przewoźnego”.

Dotychczasowe ujednostajnione postanowienie dodatkowe do tegoż art. 11 oznacza się cyfrą 3.

Dodaje się do tegoż art. 11 następujące nowe postanowienie dodatkowe:

„4. Opłatę za wynajem opon oblicza się za całą przestrzeń, według taryfy, stosowanej na kolei wysyłającej”.

Punkt (3) ujednostajnionego postanowienia dodatkowego 1 do art. 12 Konwencji międzynarodowej otrzymuje brzmienie następujące:

„3. Część przewoźnego, uiszczaną zgóry, należy oznaczać w liście przewozowym pewną określoną sumą.

Zamiast oznaczenia pewnej sumy do uiszczenia zgóry nadawca może oświadczyć, iż opłaci przewoźne zgóry łącznie z opłatami dodatkowymi, do granicy (lub stacji granicznej) kraju wysłania albo do granicy (lub stacji granicznej), poza obrębem tegoż kraju. W takim wypadku wzmianka, dotycząca opłacenia przewoźnego zgóry, powinna brzmieć jak następuje: franco do... (stacja graniczna lub granica). Wszelkie inne należności opłaca odbiorca”.

W ujednostajnionem postanowieniu dodatkowym do art. 12 Konwencji międzynarodowej ustęp trzeci otrzymuje brzmienie następujące:

„Przy przesyłkach, opłacanych zgóry, kolej żelazna pobiera przy ich nadaniu opłaty przewozowe (wraz z opłatami dodatkowymi stacji nadania) do granicy (lub stacji granicznej) kraju wysłania albo do granicy (lub stacji granicznej) poza obrębem tegoż kraju, jeżeli pomiędzy nimi, a stacją nadania przesyłki istnieje taryfa bezpośrednia. Wszelkie inne należności pobierane są po powrocie rachunku przedpłaty przewoźnego”.

Dodaje się nowe 4-te ujednostajnione postanowienie dodatkowe do art. 14 Konwencji międzynarodowej o brzmieniu następującem:

„4. Bieg terminu dostawy zawieszają się na czas trwania opóźnienia, wynikłego z powodu dodatkowego zlecenia nadawcy, jakoteż w ciągu czasu, użytego na sprostowanie nieprawidłowych oświadczeń, zawartych w liście przewozowym”.

Skreśla się ujednostajnione postanowienia dodatkowe 1 i 2 do art. 15 Konwencji międzynarodowej.

Postanowienia dodatkowe do tegoż art. 15, oznaczone cyframi 3 do 5, oznaczają się cyframi 1 do 3.

Do tegoż art. 15 dodaje się następujące nowe 4-e ujednostajnione postanowienie dodatkowe:

„4. W razie opóźnienia przewozu lub dostawy przesyłki wskutek wykonania zleceń nadawcy i gdy niema winy kolei, kolej żelazna ma prawo pobrać postojowe i składowe według taryfy”.

Ujednostajnione postanowienie dodatkowe 3 do art. 18 Konwencji międzynarodowej otrzymuje brzmienie następujące:

„3. Żądania co do zwrotu przesyłki lub wysłania jej do nowej stacji przeznaczenia, uwzględnione będą tylko wówczas, gdy wartość jej zabezpiecza przypuszczalnie koszt przewozu powrotnego lub nowego przewozu, albo też, jeżeli należności te zostaną natychmiast zapłacone lub wniesione tytułem kaucji”.

Do tegoż art. 18 dodaje się nowe 4-e ujednostajnione postanowienie dodatkowe treści następującej:

„4. Jeżeli nadawca pominiął wezwania nie udzielił żadnych wykonalnych wskazówek, to w razie powstania przeszkód w przewozie, należy stosować się do przepisów, przewidzianych art. 24, ustęp (2) Konwencji międzynarodowej, dla przeszkód w wydaniu przesyłek”.

Dotychczasowe postanowienie dodatkowe 4 do tegoż art. 18 oznacza się cyfrą 5.

W ujednostajnionem postanowieniu dodatkowym do art. 24 Konwencji międzynarodowej zmienia się tytuł na „Ujednostajnione postanowienia dodatkowe”.

Dotychczasowe ujednostajnione postanowienie dodatkowe do tegoż art. 24 oznacza się cyfrą 1.

Do tegoż art. 24 dodaje się nowe 2-e postanowienie dodatkowe treści następującej:

„2. Jeżeli suma, otrzymana ze sprzedaży nieodebranych towarów, niewystarcza na pokrycie przewoźnego i innych opłat, obciążających te towary, to osoba uprawniona obowiązana jest wnieść niedobór”.

Ujednostajnione postanowienia dodatkowe 1 i 2 do art. 26 Konwencji międzynarodowej skreśla się i zastępuje postanowieniami dodatkowymi o brzmieniu następującem:

„1. Prawo do zgłoszenia roszczeń w drodze pozasadowej służy osobie, uprawnionej do rozporządzenia towarem. Do reklamacji z powodu zaginięcia, częściowego braku, bądź uszkodzenia przesyłki lub przekroczenia terminu dostawy, należy dołączać wtórnik listu przewozowego, jeżeli reklamację wnosi nadawca lub list przewozowy, jeżeli zgłasza ją odbiorca.

2. Do reklamacji z powodu zaginięcia, częściowego braku, bądź też uszkodzenia przesyłki, na-

leży nadto dołączać dowód, stwierdzający wartość towaru (mianowicie fakturę).

(Co do roszczeń o zwrot niesłusznie pobranych opłat przewozowych patrz art. 12)".

Dodaje się następujące ujednostajnione postanowienie dodatkowe do art. 44 Konwencji międzynarodowej:

„W wypadkach braku przy odbiorze przesyłki części przedmiotów, wymienionych w liście przewozowym, powinna być wpłacona cała suma należności w nim wykazanych. Odbiorcy służy prawo wniesienia reklamacji o zwrot należności”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1925 r.

Minister Kolei: *Tyszka*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Janicki*
